

ת"פ (קריות) 56618-07-24 - מדינת ישראל נ' פלוני

ת"פ (קריות) 56618-07-24 - מדינת ישראל נ' פלונישלו קריות

ת"פ (קריות) 56618-07-24

מדינת ישראל

נגד

פלוני

בית משפט השלום בקריות

[20.11.2024]

כב' השופט יוסי טורס, סגן הנשיאה

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשם הורשע במסגרת הסדר טיעון שלא כלל הסכמה עונשית בעבירת תקיפה הגורמת חבלה ממש-בן זוג (ריבוי מקרים), לפי סעיף 382(ג)+380 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין). על פי עובדות כתב האישום המתוקן, בתקופה הרלוונטית היו הנאשם והמתלוננת בני זוג מזה כארבע שנים. ביום 13.7.24 הגיע הנאשם לבית המתלוננת ולאחר ששתה משקאות אלכוהוליים נתגלה בין השניים ויכוח במהלכו יצאה המתלוננת מביתה. לאחר כשעה שבה ונכנסה לחדר השינה ואילו הנאשם נעל את דלת הבית ונטל לחזקתו את המפתח. סמוך לחצות ביקשה המתלוננת מהנאשם לחדול ממעשיו במטבח שכן הדבר הפריע לה לישון. אז, נכנס הנאשם לחדר השינה ואמר לה "היום את לא ישנה", הדליק את האור, סטר ללחיה, גידף אותה ויצא מהחדר. בהמשך, נכנס שוב לחדר השינה, הדליק את האור ושוב גידף את המתלוננת. בתגובה ביקשה המתלוננת מהנאשם שיפתח את דלת הבית וכשסרב ניגשה לחלון בניסיון לצאת ממנו, אך הנאשם תפס את ידה, משך אותה לכיוונו וסטר ללחייה. המתלוננת שבה למיטתה ובמהלך הלילה נכנס הנאשם פעם נוספת לחדר השינה, הדליק את האור וסטר לה. סמוך לשעה 6:00 יצאה המתלוננת מביתה ועמדה ליד תחנת אוטובוס. הנאשם הגיע למקום, ביקש ממנה שלא תלך לעבודה וכשסירבה גידף אותה והתרחק. לאחר מכן התקרב אליה בניסיון לפייסה אך היא התרחקה ממנו, ברחו בריצה ונכנסה לבית עסק סמוך והנאשם המתין ליציאתה. כשיצאה, משך בשערות ראשה. המתלוננת התרחקה מהמקום והנאשם בעקבותיה, אך לאור דבריו של עובר אורח שהבחין במעשיו עזב את המקום. כתוצאה ממעשים אלו נגרמו למתלוננת חבלות בדמות המטומות.

טיעוני הצדדים לעונש והראיות

2. ב"כ המאשימה הגיש טיעון כתוב והשלימו על פה. הודגשו חומרת המעשים והערכים המוגנים שנפגעו ונטען למתחם ענישה הנע בין 12-24 חודשי מאסר בפועל. צוין כי המתלוננת מסרה שהנאשם זקוק לטיפול וכי פנתה לקבלת צו הגנה. הודגש כי לא התבקש תסקיר ולאור העבר הפלילי עתרה המאשימה לעונש מאסר בפועל למשך 16 חודשים וענישה נלווית.

3. ב"כ הנאשם טען כי מדובר בעבירות ברף חומרה נמוך וכי החבלות קלות יחסית ומדיניות הענישה בעבירות דומות אינה מחמירה כעתירת המאשימה אלא מסתכמת בעונש מאסר קצר בעבודות שירות ואף במאסרים מותנים. הודגש כי הנאשם שירת שירות צבאי מלא וטרם מעצרו עבד לפרנסתו. כן נטען שאין מדובר בבני זוג נשואים, הקשר ביניהם נותק וכי הנאשם קיבל אחריות מלאה למעשיו ויכבד כל צו הרחקה שיוצא נגדו. כן נטען שהנאשם לא ריצה בעבר מאסר בפועל ולכן יתקשה בריצוי עונשו לא כל שכן בתקופת מלחמה. לאור כך עתר הסנגור להסתפק בימי מעצרו של הנאשם.

4. הנאשם בדברו האחרון התנצל על מעשיו, ציין כי הוא מבין את חומרתם ומקבל אחריות מלאה. כן תאר את הקשיים בבית המעצר, סיפר על אירוע אלימות בו לטענתו הותקף ונכלא בהפרדה וביקש להתחשב במצבו. דיון והכרעה

קביעת מתחם הענישה

5. הערכים המוגנים שנפגעו בשל מעשי הנאשם ברורים ומדובר בפגיעה בשלום גופה, כבודה ובטחונה של המתלוננת. לכך יש להוסיף את הפגיעה בשלום הציבור ותחושת ביטחונו וזאת לאור חלקו השני של האירוע שהתרחש במרחב הציבורי. הפגיעה בערכים המוגנים במקרה זה היא במדרג בינוני וזאת לאור מהות המעשים וריבויים.

6. ביחס לנסיבות הקשורות לביצוע העבירות אציין שכתב האישום אינו מפרט את הסיבה לאירועים זולת טענה לוויכוח. כן צוין שהנאשם שתה אלכוהול אך ללא ציון שהיה בכך לתרום לאירוע. האלימות בה נקט הנאשם כלפי המתלוננת כללה סטירות ומשיכה בשיער. כן כללה ההתנהגות גידופים. אף אם אין מדובר באלימות חמורה, יש בנסיבות העניין ללמד על חוסר כבוד למתלוננת על גבול ההשפלה וכן על היעדר עכבות לאור האירוע שהתרחש ברחוב לעין כל. בעניין זה אציין כי אחד האירועים התרחש לאחר שהמתלוננת עשתה מעשה הנתפס כניסיון לצאת מהחלון (בנסיבות שלא הובהרו עד תום, לרבות באיזה קומה היה מדובר) ואילו הנאשם תפס בידה אך לא יוחסה לו עבירה בשל כך בנסיבות העניין. עם זאת, מיד לאחר מכן שוב סטר לה. נקודה נוספת הראויה להתייחסות היא העובדה שלא מדובר בבני זוג נשואים, אין להם ילדים משותפים וההגנה הדגישה שמערכת היחסים הסתיימה.

7. מדיניות הענישה בעבירות אלימות כלפי בני זוג מחמירה ובהיעדר נסיבות מיוחדות מוטלים לא אחת עונשי מאסר המבטאים את חומרת המעשה, המסוכנות והצורך בהגנה על הקורבן. עם זאת, הדברים הם תלויי נסיבות, ומלבד חומרת המעשה, יש להביא בחשבון אם מדובר בנאשם בעל עבר פלילי רלוונטי, האם קיימים סיכויי שיקום הראויים להתחשבות והאם פני הזוג להמשך חיים משותפים.

8. להמחשת מדיניות הענישה אפנה לפסקי הדין הבאים, בשינויים המחויבים: רע"פ 2503/24 יעקב נחמוב נ' מדינת ישראל (28.3.2024), בו הורשע נאשם בריבוי עבירות תקיפה סתם ואיומים, עבירת תקיפה הגורמת חבלה ממש והיזק לרכוש בכך שבמספר הזדמנויות סטר למתלוננת, משך בשערותיה, היכה אותה בזרועותיה וברגליה, נשך אותה ואיים עלייה. הנאשם נידון ל-26 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים ובית המשפט העליון דחה בקשת רשות ערעור שהגיש. יודגש שבמקרה זה מדובר היה בעשרה אירועים שונים ושירות המבחן ציין כי שנדרש עונש מציב גבולות. רע"פ 643/24 רומן חודוס נ' מדינת ישראל (29.1.2024), בו נדון נאשם שהורשע בעבירת תקיפת בת זוג הגורמת חבלה ותקיפה ל-11 חודשי מאסר בפועל חרף המלצה חיובית של שירות המבחן. במקרה זה הכה הנאשם את המתלוננת במכת אגרוף בפניה ובמועד נוסף משך אותה משערות ראשה והכה אותה באגרופים. נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 10 חודשי מאסר בפועל לבין 24 חודשי מאסר בפועל וכאמור, חרף המלצה חיובית של שירות המבחן הוטל עונש מאסר; רע"פ 8511/22 איסלאם גראדה נ' מדינת ישראל (13.12.2022), בו נידון נאשם שהורשע בעבירות תקיפה סתם-בת זוג והיזק לרכוש במזיד לארבעה חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים. הנאשם במקרה זה היכה בראשה של המתלוננת וכן בכל חלקי גופה, הטיח אותה לעבר הרצפה והיכה בה באגרופים. כן הכה אותה באמצעות מגב; רע"פ 5080/20 אביגל בן דוד נ' מדינת ישראל (27.7.2020), בו נידון נאשם שהורשע בעבירות איומים ותקיפה סתם כלפי בת זוגו לארבעה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ועונשים נלווים. הנאשם במקרה זה איים על המתלוננת וכן אחז בידה על מנת להוציאה מהדירה; ת"פ 16387-09-20 מדינת ישראל נ' פלוני (14.3.2024), בו נידון נאשם שהורשע בעבירת תקיפה סתם (בת זוג) והיזק לרכוש. הנאשם במקרה זה אחז בצווארה של המתלוננת דחף אותה בחוזקה, הצמידה לקיר ולחץ עם ידו על צווארה בנוכחות ילדיהם הקטינים. לאחר מכן השליך מגש זכוכית על מראה וגרם נזק למספר רהיטים. בית המשפט הסתפק במאסר מותנה בשל חלוף זמן רב והתמודדות הזוג עם מצב בנם; ת"פ 23048-12-22 מדינת ישראל נ' אלמו (7.5.2024), בו נידון נאשם שהורשע בעבירת תקיפה סתם-בת זוג ואיומים למאסר מותנה, צו מבחן ושל"צ. במקרה זה היכה הנאשם בכתפה של המתלוננת, בעט ברגלה ואיים שיפגע בה; ת"פ 21546-06-24 מדינת ישראל נ' אברמוב (6.11.2024), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירת תקיפה סתם-בן זוג, איומים, תקיפה הגורמת חבלה ממש-בן זוג והפרעה לשוטר ונידון לשבעה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות. הנאשם סובב את ידה של אשתו, סטר לה, תפס אותה בלסת ונשך אותה בלחי. כן איים שיפגע בה אם לא תבטל את התלונה ובמהלך ניסיון השוטרים לאזוק אותו הוא התנגד, סרב לעריכת חיפוש במכנסיו ובעט באחד השוטרים בעודו מנסה לברוח.
9. לאור כל זאת, אני בדעה כי מתחם הענישה ההולם עבירות אלו בנסיבות ביצוען נע בין מספר חודשי מאסר שניתן לשאת בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר, בצירוף ענישה נלווית. קביעת עונשו של הנאשם
10. אקדים ואומר כי על רקע מתחם הענישה ובהיעדר סיכויי שיקום ממשיים המצדיקים סטייה לקולה, אין מנוס מהטלת עונש מאסר ולכך גם עתרה ההגנה. כן יצוין שלא התבקש תסקיר ולא הובאו בעניין זה כל ראיות ומשכך על העונש להיגזר בגדרי מתחם הענישה ללא בחינת סיכויי שיקום המצדיקים חריגה. כן אציין שהאירוע מלמד, במידה מסוימת, על בעיה שנכון היה לבחון אם היא דורשת טיפול ולכל הפחות היה מקום להעריך את המסוכנות הנשקפת מפני הנאשם. אכן, בני הזוג נפרדו ואולם בחינת המסוכנות נכונה גם כלפי בנות זוג עתידיות ולא בהכרח רק כלפי המתלוננת.

11. לצורך קביעת עונשו של הנאשם הבאתי בחשבון את גילו (כבן 30) ואת הודאתו שחסכה זמן שיפוטי ובעיקר את הצורך בעדות המתלוננת. כן הבאתי בחשבון את האפקט ההרתעתי שסביר שיצר המעצר וכן את דברי הנאשם שציין כי הבין את כישלונו. הבאתי עוד בחשבון את עברו הפלילי הכולל עבירות סמים ואלימות, אם כי עבירות הסמים קלות (שימוש עצמי) ועבירת האלימות בוצעה בשנת 2014 והסתיימה בעונש מותנה כך שיש להניח שנסיונותיה היו קלות. כן אביא בחשבון שמדובר במאסר ראשון עבור הנאשם על כל הקשיים הכרוכים בכך, כך ככלל ובמיוחד בתקופת המלחמה בה מצויה המדינה.
12. סיכומי של דבר, אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:
- א. 6 חודשי מאסר, החל מיום מעצרו- 14.7.24.
- ב. מאסר על תנאי למשך 4 חודשים והתנאי הוא שלא יעבור במשך שנתיים כל עבירת אלימות פיזית כלפי גופו של אדם.
- ג. אני מחייב את הנאשם לפצות את המתלוננת, ע"ת מס' 2, בסך של 3,000 ₪. הסכום ישולם בחמישה תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.3.25 ובכל 1 לחודש שלאחריו. לא ישולם אחד התשלומים במועדו תעמוד היתרה לפירעון מיד. המאשימה תמציא למזכירות בתוך 30 יום את פרטי המתלוננת ותביא לידיעתה את תוכנו של גזר הדין. הודעה זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים.
- ניתן היום, י"ט חשוון תשפ"ה, 20 נובמבר 2024, במעמד הצדדים.